

Comunitatea maramureșenilor de dincolo de Tisa ne-a sărit în ajutor imediat după căderea lui Ceaușescu. Românii din URSS (pe atunci) au fost primii care și-au ajutat confrații din Maramureșul din stânga Tisei, venind cu diverse ajutoare aduse pe la Halmeu, făcând un ocol de 180 de kilometri, în condițiile în care între Slatina (Solotvino) și Sighet bunăoară este doar râul de frontieră. Între 1986-1990, rudeniile de gradul I și II de pe cele două maluri rămase în țări diferite se puteau vizita reciproc pe baza unor documente greu de obținut. Trecerea graniței se făcea o dată pe săptămână pe jos, peste podul de cale ferată Câmpulung la Tisa-Terestva.

Reamintim că după 1946, când Uniunea Sovietică a tras gardul de sârmă ghimpată pe granița de stat, au fost despărțite brutal nu doar mii de familii de români, ucraineni, maghiari sau evrei din Maramureșul voievodal, dar chiar și două localități au fost rupte în două, din birou! E vorba de comuna Bocicoiul Mare rămasă în România și Bocicoiul Mic, jumătatea rămasă în statul vecin, respectiv Teceul Mic la noi și Teceul Mare, dincolo.

În primăvara lui 1996, când a fost invitat în orașul natal, la ceremonia de înmânare a Titlului de Cetățean de Onoare al municipiului Sighetu Marmației, scriitorul Elie Wiesel a mers și la Bocicoiul Mare pentru a pune flori la mormântul bunicilor săi. Atunci a aflat de la localnici că cimitirul evreiesc a rămas pe celălalt mal al Tisei.

Așadar, refacerea punților de legătură între comunitățile de pe cele două maluri a fost primul obiectiv de realizat după căderea regimului comunist. Mai mult, românii din Transcarpatia au solicitat încă de pe atunci și deschiderea unui consulat al României în zonă. După ce s-a înființat Consulatul general de la Cernăuți (1996), nimeni n-a mai sperat la o reprezentanță a României în Transcarpatia. Și totuși, minunea s-a întâmplat în luna mai, anul trecut, când a luat ființă Consulatul României la Solotvino (Slatina).

În ultimele luni s-au repus pe tapet de cele două părți (române și ucrainene) și deschiderea sau redeschiderea unor puncte de trecere a frontierei în județul Maramureș, cunoscut fiind că singurul PTF funcțional este cel rutier (autoturisme + pietoni) între Sighet-Slatina, pe podul cu un singur fir de circulație, realizat pe piloni din beton armat în 1999-2000, cu 6 tabliere din lemn și două metalice, deschis oficial în 2007. După 8 luni a fost închis și refăcut în 2008 (suprastructura din lemn, calea de rulare și cele 6 deschideri). Acest pod, această punte a apărut din întâmplare sau din noroc. Cum?